مسیر افتخار

طلا

صادق آذرنگ

کوراش‌کار وزن ۹۰کیلوگرم ایران مدال طلا را به دست آورد. او در روزهای ناامیدی کاروان از طلا، طلای غافل‌گیرکننده‌ای به دست آورد.

طلا

رضا علیپور

سنگ‌نورد نابغه ایرانی دومین طلایش در بازی‌های آسیایی را به دست آورد. او در جاکارتا هم طلای سرعت را گرفته بود.

نقره

آرین سلیمی

نقره آرین سلیمی، تکواندوکار وزن ۸۰کیلوگرم کشورمان، ازآن جهت مهم بود که او هنوز نوزده‌سال و آینده‌ای درخشان دارد.

نقره

مهدی الفتی

ژیمناست ایرانی اولین بار برای کشورمان در این رشته مدال‌آوری کرد. الفتی در ماده پرش خرک نقره گرفت.

طلا

پرهام مقصودلو

کاپیتان تیم‌ملی شطرنج ایران همراه یارانش توانست نخستین مدال طلای تاریخ شطرنج کشورمان را کسب کند.

برنز

نوشاد عالمیان

او با برادرش نیما توانستند برنز باورنکردنی بازی‌های آسیایی هانگژو در رشته تنیس روی میز را برای ایران به ارمغان بیاورند.

درباره مدال‌های انفرادی که در بازی‌های آسیایی هانگژو به ورزشکاران ایرانی رسید

خدا قوت پهلوان، خسته‌نباشی دلاور!

مرتضی اخوان

مشعل نوزدهمین دوره بازی‌های آسیایی خاموش شد و حالا کاروان ورزشی کشورهای مختلف روانه خانه شده‌اند؛ بازگشتی با کوله‌باری از افتخار و حسرت، قاب‌های ماندگاری از غم و شادی، خاطراتی از روزهای خوب و بد. در این میان ورزشکارانی که خود ارتش یک‌نفره بودند و یک‌تنه پرچم ایران را در آوردگاه آسیایی به اهتزاز درآوردند، حالا مدالشان را سر طاقچه میخ کرده‌اند و صبح تا شب به آن نگاه و افتخار می‌کنند؛ ورزشکارانی که نه در یک بسته تیمی، بلکه به‌صورت انفرادی مدال خوش‌رنگ بازی‌های آسیایی هانگژو را کسب کردند. در این گزارش مدال‌های انفرادی کاروان کشورمان را که به جانمان نشست، مرور می‌کنیم؛ مدال‌هایی که بعضی‌هایشان از عسل شیرین‌تر و برخی مثل روز برایمان روشن بود.

۱۱ نشان طلای انفرادی ورزشکاران ایرانی در هانگژو

گردن‌آویز طلا بر گردن قهرمانان

کاروان ورزشکاران ایرانی که در هانگژو به‌صورت انفرادی به دل میدان زدند، در پایان توانستند یازده مدال طلا را برای کشورمان به ارمغان بیاورند.

حسن یزدانی، امیرحسین زارع، یونس امامی، امین میرزازاده و هادی ساروی در کشتی، افشین سلیمی و یوسف صبری در ووشو، صادق آذرنگ در کوراش، حسین رسولی در دوومیدانی، سجاد گنج‌زاده در کاراته و رضا علیپور در سنگ‌نوردی یازده ورزشکاری بودند که به‌صورت انفرادی در این رقابت‌ها مدال طلا گرفتند. در میان این نفرات چند مدال منحصربه‌فرد بود. مدال حسن یزدانی و امیرحسین زارع از پیش به نامشان ضرب شده بود، اما همین‌که بر شمار مدال‌های المپیکی، جهانی و آسیایی خود افزودند و در مسیر رکوردهای جدید گام برداشتند، اهمیت دارد. رضا علیپور در سنگ‌نوردی سرعت دومین طلای پیاپی خود را در بازی‌های آسیایی کسب کرد. او دوره قبل هم در جاکارتا طلا گرفته بود و این‌بار رکوردش را هم بهبود بخشید. حسین رسولی، قهرمان پرتاب دیسک، طلایش از آن نظر ویژه بود که توانست هم‌وطن صاحب‌نام و بزرگش، احسان حدادی، را در فینال شکست دهد و مانع کسب پنجمین طلای بازی‌های آسیایی توسط او شود! افشین سلیمی و یوسف صبری هم در سال ناکامی سیفی در ووشو طلا را به گردن آویختند.

۱۸ نشان نقره انفرادی ورزشکاران ایرانی در هانگژو

نقره‌هایی در حد طلا

هجده نشان نقره کاروان ایران از میان ۲۱نقره‌ای که در این رقابت‌ها به دست آوردیم، برای ورزشکارانی است که به‌صورت انفرادی مسابقه دادند؛ مدال‌هایی که سیزده‌تای آن برای مردان و پنج‌تا متعلق به بانوان کاروان ایران بود. از نقره‌های شیرین انفرادی این دوره باید به نشان ارزشمند آرین سلیمی، تکواندوکار جوان ایرانی، اشاره کرد؛ مدالی که کم از طلا نداشت و این تکواندوکار نوزده‌ساله آن را با بدشانسی به دست آورد! البته نقره محسن محمدسیفی، کاپیتان تیم‌ملی ووشو، چندان به دل ننشست. زیرا همه از سیفی انتظار طلا داشتند. چهار نقره کشتی‌کاران، گلیج، عموزاد، کاویانی‌نژاد و علیزاده بسیار ارزشمند بود، اما برای هواداران کشتی‌دوست با تلخی همراه بود. شاید شیرین‌ترین و تاریخی‌ترین نقره ایران در این دوره را مهدی الفتی به دست آورد؛ اولین مدال تاریخ ورزش ایران در رشته ژیمناستیک و در ماده پرش خرک؛ مدالی که جزو مدال‌های عجیب این دوره بود.

۱۳ نشان برنز انفرادی ورزشکاران ایرانی در هانگژو

برنزهایی شیرین‌تر از نقره!

برای کسانی که تا فینال رفتند اما در گام آخر باختند، شاید نقره کمی تلخ باشد، اما ورزشکاری که در جدال داشتن یا نداشتن مدال به میدان رفته و برنز پیروزی نصیبش شده، این مدال بسیار شیرین‌تر است. سیزده نشان برنز کاروان ایران در نوزدهمین دوره بازی‌های آسیایی هانگژو حاصل کار ورزشکارانی بود که به‌صورت انفرادی مسابقه دادند. از این سیزده برنز، ۹نشان متعلق به بانوان و چهار نشان برای آقایان بود. برنز فرانک پرتوآذر، رکاب‌زن بانوی ایرانی در ماده کوهستان، به‌واسطه نخستین‌بودن در تاریخ ورزش ایران از شیرینی ویژه‌ای برخوردار بود. البته نباید از برنز دانیال سهرابی در کشتی فرنگی هم گذشت. چند ورزشکار ایرانی هم تا پای کسب نشان برنز پیش رفتند، اما در پایان دستشان از رسیدن به مدال کوتاه ماند.

مروری بر عملکرد کاروان ورزشی ایران در هانگژو نشان می‌دهد حدود ۷۷درصد از مدال‌های کشورمان در این مسابقات از آن ورزشکارانی بوده است که انفرادی به میدان رفتند و دیگرمدال‌ها سهم رشته‌های تیمی بوده است. یازده طلا، هجده نقره و سیزده برنز در بخش انفرادی به دست آمده و این ۴۲نشان از ۵۴نشانی است که کاروان ورزشی ایران کسب کرده است. ایران در بازی‌های آسیایی جاکارتا بیست طلا، بیست نقره و ۲۲برنز و درمجموع ۶۲ مدال کسب کرده و در رتبه ششم ایستاده بود، اما امسال با سیزده طلا، ۲۱نقره و بیست برنز و درمجموع ۵۴مدال عنوان هفتمی را از آن خود کرد.

پرونده‌ای برای بررسی عملکرد کاروان ورزش ایران در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲

عقب‌گرد در هانگژو

علیرضا وفایی‌نیا

نوزدهمین دوره بازی‌های آسیایی برای کاروان ورزش کشورمان از نظر تعداد مدال و جایگاه، با عقب‌گردی نسبت به دوره‌های گذشته این المپیک آسیایی همراه بود و ورزشکاران ایران در پایان با قرارگرفتن در جایگاه هفتم بین کشورهای شرکت‌کننده، بدترین عملکرد را در پنج دوره گذشته این رقابت‌ها از خود به‌جا گذاشتند. این کاروان با ۲۸۹ورزشکار در ۳۴رشته عازم هانگژو شد و با وجود تأکید بر کیفی‌سازی، نتوانست به آنچه می‌خواست دست پیدا کند. کاروان ایران در این دوره بازی‌های آسیایی با ۵۴مدال شامل سیزده طلا، ۲۱ نقره و بیست برنز پایین‌تر از چین، ژاپن، کره‌جنوبی، هند، ازبکستان و چین‌تایپه در رده هفتم ایستاد. این نتیجه درحالی رقم خورد که در چهار دوره گذشته این رقابت‌ها، ورزشکاران کشورمان در بازی‌های آسیایی ۲۰۰۶دوحه و ۲۰۱۸جاکارتا ششم شده بودند، بازی‌های آسیایی ۲۰۱۴ اینچئون را در رتبه پنجم به پایان رسانده بودند و در بازی‌های آسیایی ۲۰۱۰ گوانگژو هم جایگاه چهارم را بین کشورهای قاره کهن مال خود کرده بودند.

هشدار هانگژو برای ورزش کشور

سقوط جایگاه کاروان اعزامی به هانگژو نسبت به دوره گذشته بازی‌ها یک‌پله‌ای بود، اما همین نتیجه هم هشداری است برای ورزش کشورمان که در این دوره بازی‌ها و در برخی رشته‌ها در حد انتظار نبود و اگر کشتی مثل همیشه مدال‌آوری نمی‌کرد، چه بسا جایگاه پایین‌تری در جدول پیدا می‌کردیم. نتاج کسب‌شده در نوزدهمین دوره بازی‌های آسیایی بیشتر از قبل نشان داد که ورزش کشورمان برای ماندن در سطح مدعیان قاره کهن نمی‌تواند فقط به ظرفیت‌های فردی و استعدادهای گاه‌وبیگاه برخی ورزشکاران دل خوش کند و سکان‌داران مدیریت در ورزش و به‌طور خاص وزارت ورزش‌وجوانان باید تلاش کنند تا با سرمایه‌گذاری بیشتر و برنامه‌ریزی درست، مسیر توسعه ورزش قهرمانی را ریل‌گذاری کنند. ورزش در آسیا با حرکتی شتابان رو به جلو پیش می‌رود و کشورهای آسیایی روی ورزش سرمایه‌گذاری گسترده‌ای کرده‌اند. کشورهایی از جنوب آسیا، آسیای میانه و غرب آسیا که تا پیش از این در ورزش مدعی نبودند، با سرمایه‌گذاری و برنامه‌ریزی دقیق و گسترده در این سال‌ها به سرعت برق و باد جلو رفته‌اند و در این سال‌ها به ورزش به شکل جدی پرداخته‌اند و طبیعی است با این حجم از سرمایه‌گذاری در ورزش، اکنون در آسیا و جهان حرف‌هایی برای گفتن داشته باشند. به همین دلیل اگر در گذشته ورزش آسیا به سه کشور چین، ژاپن و کره‌جنوبی ختم می‌شد و ایران با این ابرقدرت‌های دنیای ورزش رقابت می‌کرد، حالا باید با قدرت‌های نوظهوری بجنگد که به کمک سرمایه‌گذاری کلان و برنامه‌ریزی دقیق و علمی در ورزش سری در میان سرها درآورده و حرفی برای گفتن دارند.

جوان‌گرایی، نقطه مثبت کاروان ایران

با وجود نتیجه نهایی نه‌چندان دل‌چسب، یکی از نقاط روشن کارنامه ورزش کشورمان در المپیک آسیایی، حضور بیشتر استعدادهای جوان در بین ورزشکاران اعزامی کاروان کشورمان بود. جوان‌سازی کاروان ورزش کشورمان در این دوره بازی‌های آسیایی یکی از اهداف کمیته ملی المپیک بود و با همکاری فدراسیون‌های ورزشی تلاش شد تا کاروانی به هانگژو اعزام شود که بیشتر نفراتش ورزشکاران جوانی باشند که در ابتدای مسیر قهرمانی قرار دارند و علاوه بر کیفیت لازم، در این آوردگاه مهم تجربه باارزشی برای ادامه مسیر قهرمانی خود به‌دست آورند؛ نفراتی که در سال‌های آینده بتوانند در میادین جهانی به‌ویژه المپیک برای ورزش ایران افتخارآفرینی کنند. درحقیقت به نظر می‌رسید که کمیته المپیک کسب مدال به هر قیمتی را نمی‌خواست، بلکه با رویکردی منطقی، نگاه ویژه‌ای به پشتوانه‌سازی داشت تا ورزش ایران در این آوردگاه مهم ستاره‌های جدیدی را نیز شناسایی کند؛ اتفاقی که در کشتی، اسکیت، دوومیدانی، دوچرخه‌سواری، واترپلو، هندبال، تکواندو و... رخ داد و بیشتر نفرات اعزامی نه ستاره‌های به انتهای خط رسیده، بلکه جوانانی بودند که در ابتدای راه ورزشی و بلوغ حرفه‌ای خود قرار دارند. این سیاست اگر با سرمایه‌گذاری مناسب و توجه ویژه به ورزش قهرمانی در سال‌های آینده همراه شود، می‌تواند آینده ورزش ایران را بیمه کند و در میدان‌های مهمی مانند المپیک باعث سربلندی کشورمان شود.

ورزشکاران استان در بازی‌های آسیایی هانگژو کم فروغ ظاهر شدند

یک خراسان و یک طلا!

اخوان| کاروان ورزش ایران در هانگژو یازده ورزشکار خراسانی داشت؛ ورزشکارانی که هرکدامشان امید استان برای رسیدن به مدال و افتخارآفرینی بودند. شهروز همایونفرمنش در والیبال، مجتبی حیدرپور، محمدرضا کاظمی، محمدرضا اورعی و یونس آثاری در هندبال، ریحانه کریمی در وزنه‌برداری، حسن تفتیان و حمیده اسماعیل‌نژاد در دوومیدانی، احسان دلیرزهان در بسکتبال سه‌نفره، احسان پیغمبری در ووشو و علیرضا حبیبی‌نژاد در بوکس یازده ورزشکار خراسانی حاضر در این دوره رقابت‌ها بودند. البته به این جمع باید سه مربی را هم اضافه کرد. حمیدرضا توزنده‌جانی در سنگ‌نوردی، علی بخشی در هندبال و تکتم بیدل در جودو مربیان خراسانی این دوره مسابقات بودند. در پایان شانزده روز رقابت ورزشکاران در بازی‌های آسیایی هانگژو، از این فهرست فقط لبخند روی لب‌های یک نفر بود. شهروز همایونفرمنش، دریافت‌کننده قدرتی تیم‌ملی والیبال، در این رقابت‌ها همراه با والیبالیست‌ها مدال طلا را به دست آورد و از قضا نقش بسیار مؤثری هم در کسب این عنوان داشت. شهروز در فینال این مسابقات یک‌تنه تیم‌ملی را پس از شکست در دست اول، به سمت پیروزی برد و توانست بهترین بازیکن زمین شناخته شود. اما به‌جز همایونفرمنش، دیگرورزشکاران خراسانی در این مسابقات دستشان از مدال کوتاه ماند. احسان دلیرزهان، کاپیتان تیم‌ملی بسکتبال سه‌نفره، همراه با یارانش در یک ثانیه مانده به پایان مسابقه با یک امتیاز به مغولستان باختند تا حذف شوند. ریحانه کریمی هرسه وزنه‌اش را انداخت تا اوت شود. احسان پیغمبری و علیرضا حبیبی‌نژاد هم در ووشو و بوکس به حریفان باختند و راه به جایی نبردند. هندبالیست‌های کاروان خراسان هم با تیم‌ملی از رسیدن به یک چهارم‌نهایی بازماندند و حمیده اسماعیل‌نژاد و حسن تفتیان هم در دوی صدمتر دستشان از مدال کوتاه ماند. تفتیان چهارم و اسماعیل‌نژاد هفتم شد. به این ترتیب کاروان ورزشکاران استان با یک طلا به دیار خراسان رضوی بازگشتند تا عملکردشان چندان مطلوب نباشد.

کاهش مدال‌آوری خراسانی‌ها

نگاهی به عملکرد کاروان ورزشکاران خراسانی بازی‌های آسیایی هانگژو نشان می‌دهد مدال‌آوری خراسانی‌ها کم شده است. ورزشکاران استان در هانگژو فقط یک طلا گرفتند، اما در جاکارتا ۲۰۱۸ توانسته بودند چهار مدال به دست آورند؛ مدال‌هایی که از جنس طلا نبودند، اما شمار بیشتری از ورزشکاران را شامل می‌شدند. در دوره گذشته رقابت‌ها در جاکارتا پنج ورزشکار خراسانی مدال خوش‌رنگ بازی‌های آسیایی را به دست آورده بودند. نوید خواجه‌زاده در رشته بسکتبال سه‌نفره، روزبه ارغوان و وحید دلیرزهان در رشته بسکتبال پنج‌نفره و امید تیزتک و جعفر پهلوانی در کوراش برای خراسان مدال آوردند. ارغوان و دلیرزهان با تیم‌ملی بسکتبال پنج‌نفره گردن‌آویز نقره را کسب کردند و امید تیزتک و جعفر پهلوانی هم به‌ترتیب برنز و نقره گرفتند. این در حالی است که امسال در تیم‌ملی بسکتبال پنج‌نفره خراسان نماینده‌ای نداشت و در بسکتبال سه‌نفره هم دلیرزهان نتوانست موفقیت خواجه‌زاده را تکرار کند. در هم امسال تیم‌ملی کوراش ایران در بازی‌های آسیایی هانگژو خالی از چهره مشهدی بود. معمولا کوراش و جودو خراسان‌رضوی از قطب‌های کشور به حساب می‌آیند و کسی نمی‌داند چرا در تیم‌ملی نماینده‌ای ندارند!

شطرنج، شگفتی ورزش ایران

شاید بیراه نباشد اگر لقب شیرین‌ترین مدال طلای کاروان ورزش کشورمان در هانگژو را به شطرنج اختصاص بدهیم. ملی‌پوشان کشورمان در این رشته درحالی توانستند قدرتشان را به دیگرتیم‌ها دیکته کنند و قهرمان شوند که در ابتدای کار با حضور هند، چین و ازبکستان به نظر می‌رسید که ایران حتی برای رسیدن به مدال برنز هم کار دشواری در پیش داشته باشد. در رتبه‌بندی تیم‌های شطرنج برتر دنیا، هندی‌ها پس از آمریکا در جایگاه دوم هستند و چین هم رتبه چهارم جهان را دارد. ازبکستانی‌ها هم با توجه به قهرمانی در آخرین المپیاد جهانی و حضور در رده هجدهم تیم‌های برتر شطرنج دنیا، حریف سرسختی برای ملی‌پوشان کشورمان بود. با این حال، تیم بیست‌ودوم شطرنج جهان، یعنی ایران، توانست با درخشش پرهام مقصودلو، محمدامین طباطبایی، پویا ایدنی، بردیا دانشور و و علیرضا پورآقابالا شگفتی بزرگ کاروان کشورمان در بازی‌های آسیایی را رقم بزند و با کنارزدن همه غول‌های این رشته ورزشی، یک مدال طلای شیرین و ارزشمند را به جمع مدال‌های کشورمان در هانگژو اضافه کند؛ مدالی که تا امروز مهم‌ترین دستاورد تاریخ شطرنج کشورمان در همه رقابت‌هایی که در آن حاضر بوده است، به حساب می‌آید و نوید روزهای خوب این رشته ورزشی را در آینده می‌دهد.

طلای والیبال در روزهای سیاه

یکی از این طلاهای ارزشمند را تیم‌ملی والیبال ایران کسب کرد؛ جایی که شاگردان بهروز عطایی توانستند اولین طلای کاروان ورزشی ایران را کسب کنند تا علاوه بر هت‌تریک قهرمانی در بازی‌های آسیایی، به‌عنوان تنها ورزش گروهی ایران در هانگژو مدال طلا را به دست آورده باشند؛ آن هم در یکی از دوره‌های تاریک والیبال ایران. این مدال آن‌چنان که باید به کام والیبال‌دوستان کشورمان شیرین نبود و نتوانست نقطه عطفی در برگشت از مسیر بحرانی این روزهای تیم‌ملی والیبال کشورمان باشد. عطایی، سرمربی سابق تیم‌ملی، پیش از این تورنمنت نتوانسته بود در لیگ جهانی نتایج خوبی کسب کند و پس از آن هم شکست برابر ژاپن در فینال جام ملت‌های آسیا، ناکامی دیگر آن‌ها بود. در این بین طلای بازی‌های آسیایی، درحالی‌که ژاپن با تیم دومش در این رقابت شرکت کرده بود، دست‌کم از نظر روحی می‌توانست اوضاع ملی‌پوشان را پیش از حضور در رقابت‌های انتخابی المپیک کمی بهتر کند، اما نتایج فاجعه‌بار والیبال در رقابت‌های انتخابی المپیک خیلی زود شیرینی طلای هانگژو را تلخ کرد و درحالی‌که شانس کسب سهمیه المپیک والیبال کشورمان نزدیک به صفر شده است، عطایی هم ترجیح داد از هدایت ملی‌پوشان استعفا کند. حالا والیبالی که سه دوره پیاپی در بازی‌های آسیایی طلا گرفته، چشم‌انتظار کمک وزارت ورزش است تا با بودجه‌ای بیشتر، بتواند مربی صاحب‌نام و درجه‌یکی استخدام کند و این رشته ورزشی را به روزهای خوبش برگرداند.

دمیر هم دوای درد نبود

تیم‌ملی بسکتبال ایران درحالی راهی بازی‌های آسیایی هانگژو شد که با توجه به تغییرات در رأس کادر فنی و آمدن هاکان دمیر ترکیه‌ای و برگزاری اردوهای برون‌مرزی، حمایت فدراسیون و حضور در جام‌جهانی پیش از این بازی‌ها، انتظار نتایج بهتری از آسمان‌خراش‌های کشورمان در هانگژو می‌رفت، اما شکست عجیب آن‌ها برابر فیلیپین در مرحله یک‌چهارم‌نهایی و عملکرد ماه‌های گذشته، موجب شد تا پس از سال‌ها شاهد ناکامی در نتیجه‌گیری این رشته در بازی‌های آسیایی باشیم. درواقع به نظر می‌رسد که با پابه‌سن‌گذاشتن نسل طلایی بسکتبال کشورمان و بازنشسته‌شدن آن‌ها، تیم‌ملی کمتر استعدادهای جوان و امتحان‌پس‌داده‌ای را برای جایگزینی آن‌ها در اختیار دارد. حامد حدادی، بسکتبالیست کهنه‌کار و سی‌وهشت‌ساله کشورمان، آخرین بازیکن از نسل طلایی بسکتبال بود که پیش از بازی‌های آسیایی ترجیح داد از تیم‌ملی خداحافظی کند. ملی‌پوشان کشورمان که پیش از بازی‌های آسیایی در جام‌جهانی حاضر شده و نتایج ناامیدکننده‌ای را کسب کرده بودند، در هانگژو هم نتوانستند رتبه‌ای بهتر از پنجم به دست بیاورند و از مدال نقره‌شان در دوره قبل این تورنمنت دفاع کنند تا پس از سال‌ها این رشته از جمع مدال‌آوران کاروان کشورمان در بازی‌های آسیایی خارج شود. حالا باید دید آیا دمیر می‌تواند در آینده تغییر نسلی در تیم‌ملی بسکتبال ایجاد کند و دوباره ایران را به قدرتی در قاره کهن تبدیل کند یا خیر.

افتضاح تاریخی فوتبال در هانگژو

در بین همه رشته‌های تیمی که در بازی‌های آسیایی حاضر بودند، بی‌شک فوتبال بدترین عملکرد را داشت. شاگردان رضا عنایتی درحالی پا به هانگژو گذاشته بودند که مدتی پیش حتی نتوانسته بودند از مرحله مقدماتی جام ملت‌های آسیا صعود کنند تا خیلی زود احتمال کسب سهمیه المپیک را ازدست‌رفته ببینند. در این وضعیت به نظر می‌رسید که ملی‌پوشان امید کشورمان برای اعاده حیثیت پا به بازی‌های آسیایی گذاشته‌اند و می‌خواهند پاسخ انتقادها را در زمین و با کسب نتایج خوب بدهند. صدرنشینی آن‌ها در مرحله گروهی هم نوید این موضوع را می‌داد، اما شاگردان عنایتی در یک‌چهارم‌نهایی برابر ضعیف‌ترین تیم حاضر در آن مرحله، یعنی هنگ‌کنگ قرار گرفتند و در عین ناباوری شکست خوردند. این تیم در مرحله گروهی با ازبکستان، سوریه و افغانستان هم‌گروه بود و با انصراف سوریه و افغانستان، مقابل ازبکستان دو بار شکست خورد و با پیروزی خفیف مقابل فلسطین راهی دیدار با ایران شده بود. درواقع امیدهای ایران به تیمی باختند که در مرحله گروهی حتی یک امتیاز هم نگرفته بود و این موضوع، شکست ایران را سخت‌تر و تحقیرآمیزتر جلوه می‌دهد. نکته عجیب آنجاست که عنایتی پس از این نتایج بد بازهم حاضر به قبول عملکرد ضعیفش نشد و اعلام کرد که با توجه به اوضاع تیم امید، نتایج بدی نگرفته است!

خوب و بد تیم‌های کم‌حاشیه

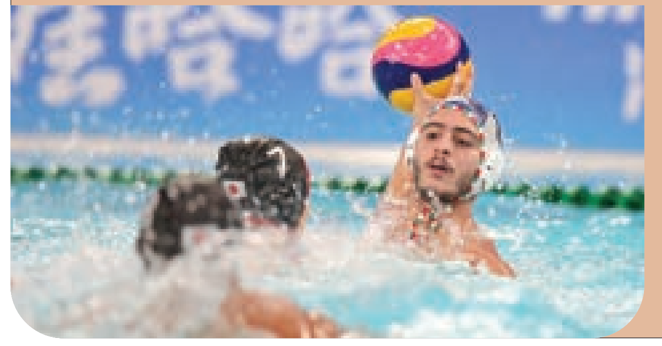

تیم‌ملی واترپلوی ایران که در دوره گذشته بازی‌های آسیایی موفق شده بود پس از ۴۴سال مدال برنز به دست بیاورد و تاریخ‌سازی کند، در این دوره موفق نشد از عنوان سومی‌اش دفاع کند و در کسب مدال ناکام ماند. ملی‌پوشان واترپلو در هانگژو فاصله زیادی با رفتن روی سکو نداشتند، اما در دیدار رده‌بندی و در ضربات پنالتی مغلوب قزاقستان شدند. هندبال دیگرناکام رشته‌های گروهی در این تورنمنت بود و شاگردان وسلین وویوویچ، سرمربی مونته‌نگرویی تیم‌ملی کشورمان، با شکست در مرحله یک‌چهارم‌نهایی، شانس حضور در جمع چهار تیم پایانی را به‌دست نیاوردند.

در بین دیگرتیم‌های حاضر در هانگژو، بهترین عملکرد را کبدی‌کاران داشتند و درحالی‌که فاصله زیادی با کسب مدال طلا نداشتند، در فینالی با داوری پرحرف‌وحدیث کار را به هند واگذار کردند و به مدال نقره رسیدند.

مسیر ناکامی

حذف

رضا عنایتی

سرمربی مشهدی تیم‌ملی فوتبال امید یکی از ناکامان بزرگ هانگژو بود. تیم‌ملی فوتبال امید با هدایت او از مرحله یک چهارم نهایی و تیم‌ملی هنگ‌کنگ هم عبور نکرد!

نقره

محسن محمدسیفی

کاپیتان تیم‌ملی ووشو با کوله‌باری از تجربه و سه طلای بازی‌های آسیایی جاکارتا، اینچئون و گوانگژو، در هانگژو ناباورانه نقره گرفت.

چهارم

حسن تفتیان

سریع‌ترین مرد ایران ناکام بزرگ کاروان ایران به حساب می‌آید. او برای رسیدن به مدال فقط ۳ صدم ثانیه زمان کم آورد!

حذف

دانیال شه‌بخش

بوکسور پرامید و نابغه ایرانی در هانگژو ساده‌تر از آب‌خوردن از رقابت‌ها کنار رفت. شه‌بخش که خیلی رویش حساب می‌شد، در همان گام اول باخت و حذف شد.

پنجم

هاکان دمیر

سرمربی تیم‌ملی بسکتبال کشورمان یکی از چهره‌های ناکام هانگژوست. او با تیم‌ملی مقابل قهرمان این دوره فقط با یک امتیاز اختلاف باخت و پنجم شد.

حذف

جواد فروغی

قهرمان شگفتی‌ساز المپیک ۲۰۲۰ توکیو در رشته تپانچه بادی ۱۰متر، در بازی‌های آسیایی هانگژو ناباورانه بیست‌وششم شد.